

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010187
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3512010187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti obžalovanému S. K. a spol., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných S. K. a K. V. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 2T/84/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.3.2015 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.b/, d/, e/, f/ Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. obžalovaní

S. K. - nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom H. č. XXX

a

K. V. - nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom T., C. ulica č. XXX/XX, prechodne bytom H. č. XXX

s ú v i n n í , že

dňa 04.03.2010 v čase približne o 21:15 hod. v obci Q., okres R. K. nad C., prišli do pohostinstva s názvom „Tematín“, z ktorého ako prvý vyšiel K. V., ktorý iba prešiel okolo poškodeného N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom H. nad C. č. XXX (ďalej len „poškodený“), v tom čase postávajúceho na terase pred uvedeným pohostinstvom, a smeroval na parkovisko k osobnému motorovému vozidlu značky Mitsubishi Pajero, následne z pohostinstva vyšiel S. K., ktorý pristúpil k poškodenému a tohto so slovami „zajebem Ťa“ udrel pravou rukou zovretou v päšť do oblasti ľavého oka, nato ho jednou rukou uchopil za vrchný odev značky Diverse a druhou rukou ho trikrát udrel do oblasti temena hlavy, súčasne poškodeného pravou nohou aj opakovane kopal do oblasti jeho ľavej nohy. Pri tomto útoku obvineného S. K. vypadol z ruky poškodeného mobilný telefón značky NOKIA N 95 a padol na zem, kde sa poškodil a súčasne došlo k roztrhnutiu odevu poškodeného. Počas uvedeného útoku S. K. na poškodeného pristúpil z boku k poškodenému aj obvinený K. V., ktorý ho rukou zovretou v päšť udrel do oblasti pravého oka a následne aj opakovane aj do oblasti hlavy, kedy sa poškodený snažil úderom vyhnúť tým spôsobom, že sklonil hlavu medzi ramená, pričom následne došlo k vyzlečeniu vrchného odevu poškodeného a vymaneniu sa zo zovretia obvineného S. K. za súčasného strhnutia jeho zlatej retiazky dlhej 60 cm spolu s prívieskom, ktorú mal poškodený riadne pripnutú na krku, a rovnako počas uvedeného útoku na poškodeného tomuto zo zadného vrecka nohavíc vypadla peňaženka, v ktorej mal uloženú finančnú hotovosť vo výške 40,- Eur. Poškodený následne ušiel do priestorov pohostinstva „Tematín“, kde zabezpečil svojim telom dvere, na čo sa obaja obvinení pokúšali dvere otvoriť, čo sa im ale nepodarilo a pri odchode so sebou vzali finančnú hotovosť vo výške 40,- Eur, ktorú poškodenému vzali z jeho peňaženky a počas tohto celého útoku mu vulgárne nadávali a týmto svojim konaním

spôsobili poškodenému zranenie vo forme pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy s celkovou dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu 7 až 10 dní, ale aj materiálnu škodu vo forme poškodenia mobilného telefónu značky NOKIA N 95, poškodenia odevu značky Diverso a odcudzením finančnej hotovosti celkovo vo výške 200,- Eur,

t e d a

- spoločným konaním sa dopustili slovne aj fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti aj výtržnosti tým, že napadli iného,

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,

č í m s p á c h a l i

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný S. K.

Podľa § 41 ods. 1, § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaný K. V.

Podľa § 41 ods. 1, § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom H. nad C. č. XXX, škodu vo výške 200,- (dvesto) Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného N. T. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

R. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 2T/84/2012 boli obžalovaní S. K. a K. V. uznaní vinnými pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 04.03.2010 v čase približne o 21:15 hod. v obci Q., okres R. K. nad C., prišli do pohostinstva s názvom „Tematín“, z ktorého ako prvý vyšiel

K. V., ktorý iba prešiel okolo poškodeného N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom H. nad C. č. XXX (ďalej len „poškodený“), v tom čase postávajúceho na terase pred uvedeným pohostinstvom, a smeroval na parkovisko k osobnému motorovému vozidlu značky Mitsubishi Pajero, následne z pohostinstva vyšiel S. K., ktorý pristúpil k poškodenému a tohto so slovami „zajebem Ťa“ udril pravou rukou zovretou v päšť do oblasti ľavého oka, nato ho jednou rukou uchopil za vrchný odev značky Diverse a druhou rukou ho trikrát udril do oblasti temena hlavy, súčasne poškodeného pravou nohou aj opakovane kopal do oblasti jeho ľavej nohy. Pri tomto útoku obvineného S. K. vypadol z ruky poškodeného mobilný telefón značky NOKIA N 95 a padol na zem, kde sa poškodil a súčasne došlo k roztrhnutiu odevu poškodeného. Počas uvedeného útoku S. K. na poškodeného pristúpil z boku k poškodenému aj obvinený K. V., ktorý ho rukou zovretou v päšť udril do oblasti pravého oka a následne aj opakovane aj do oblasti hlavy, kedy sa poškodený snažil úderom vyhnúť tým spôsobom, že sklonil hlavu medzi ramená, pričom následne došlo k vyzlečeniu vrchného odevu poškodeného a vymaneniu sa zo zovretia obvineného S. K. za súčasného strhnutia jeho zlatej retiazky dlhej 60 cm spolu s príveskom, ktorú mal poškodený riadne pripnutú na krku, a rovnako počas uvedeného útoku na poškodeného tomuto zo zadného vrecka nohavíc vypadla peňaženka, v ktorej mal uloženú finančnú hotovosť vo výške 40,- Eur. Poškodený následne ušiel do priestorov pohostinstva „Tematín“, kde zabezpečil svojim telom dvere, na čo sa obaja obvinení pokúšali dvere otvoriť, čo sa im ale nepodarilo a pri odchode so sebou vzali zlatú retiazku poškodeného, ako aj finančnú hotovosť vo výške 40,- Eur, ktorú poškodenému vzali z jeho peňaženky a počas tohto celého útoku mu vulgárne nadávali a týmto svojim konaním spôsobili poškodenému zranenie vo forme pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy s celkovou dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu 7 až 10 dní, ale aj materiálnu škodu vo forme poškodenia mobilného telefónu značky NOKIA N 95, poškodenia odevu značky Diverse a odcudzením zlatej retiazky s príveskom a finančnej hotovosti celkovo vo výške 1.260,- Eur.

Za to boli odsúdení: Obžalovaný S. K. podľa § 41 ods. 1, § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Obžalovaný K. V. podľa § 41 ods. 1, § 364 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd uložil obžalovaným povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom H. nad C. č. XXX, škodu vo výške 1.260,- Eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného N. T. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaní S. K. a K. V. v zákonnej lehote napadli odvolaním proti výroku o vine a treste, ako aj konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedli, že žalovaných trestných činov sa nedopustili. Namietali skutkové zistenia súdu prvého stupňa, ktorý vo výroku rozsudku konštatuje, že došlo k vyzlečeniu vrchného odevu poškodeného a vymaneniu sa zo zovretia obvineného S. K. za súčasného strhnutia jeho zlatej retiazky dlhej 60 cm spolu s príveskom, ktorú mal poškodený riadne pripnutú na krku. Takéto tvrdenie podľa názoru obžalovaných je čisto hypotetické, nakoľko sám poškodený uvádzal, že retiazku nebolo možné voľne si pretiahnuť cez hlavu. Taktiež pokiaľ prvostupňový súd poukazoval na výpoveď jedného z policajtov - svedka N., že si spomína, že mu niekto oznamoval na mieste v obci Q., že bol napadnutý a mal na sebe niečo dotrhané, ďalší traja policajti tam nevideli žiadneho poškodeného v dotrhanom odevu, ktorý by im niečo oznamoval. Svedkyne I. T. a K. T., ktoré majú usvedčovať obžalovaných, boli počas incidentu v pohostinstve a nemohli vidieť čo sa deje na terase, pričom ich výpovede sú rozdielne v prípravnom konaní a pred súdom. Naopak svedkyne svedčiace v prospech obžalovaných X. H. a Q. B. vypovedali zhodne, že boli na mieste činu, všetko videli a k žiadnemu ublíženiu na zdraví a krádeži nedošlo. Tieto výpovede súd nevzal do úvahy a len skonštatoval, že na mieste činu neboli. Tvrdenie súdu, že obžalovaní boli pod

vplyvom alkoholu je hypotetické, nakoľko neboli podrobení orientačnej dychovej skúške a keďže obaja sú vodiči z povolenia, je oveľa logickejšie a pravdepodobnejšie, že nešoférovali, ale prišli v sprievode svedkýň X. H. a Q. B.. Obžalovaní tiež vo výpovedi uvádzajú, že na vozidle im poškodený prepichol pneumatiku, pričom jeden zo svedkov - policajt D. pred súdom uviedol, že niekto z prítomných sa sťažoval na poškodenú pneumatiku. To potvrdzuje hodnovernosť výpovede obžalovaných. Pravdivosť ich výpovedí potvrdzuje aj to, že pred policajtmi jeden z občanov rozbil K. V. obočie, čo tento doložil na súde aj lekárskeym potvrdením, kde bol ihneď po odchode policajtov, ktorí tento incident neriešili. Naopak dôveryhodnosť výpovede poškodeného T. je spochybnená rozdielnymi tvrdeniami týkajúcimi sa okolností kedy oznamoval, že bol napadnutý, resp. kedy podal trestné oznámenie a kto ho vlastne podával. Taktiež sú rozdielne jeho výpovede v tom, kto ho viezol do Nového Mesta na ošetrovanie, resp. kto šoféroval auto. S poukazom na jednotlivé rozdiely vo výpovedi poškodeného sú podľa názoru obhajoby jeden vymyslený výtvor, poškodený nevie ako došlo k odcudzeniu retiazky, či niečo oznámil alebo neoznámil policajtom, či bol alebo nebol na polícii, skutočnosť, že mal celkom poškodenú trigovicu policajti nevideli a taktiež tvrdenie, že bol zakrvavený a mal modriny, policajti nevideli. Z výpovede svedkyne K. T. vyplýva skutočnosť, že poškodenému chýba retiazka sa dozvedela na druhý deň, pričom po incidente sa sťažoval len, že mu chýba telefón. Ďalej uvádza, že T. mal na krku retiazku. Vo svojej neskoršej výpovedi zo dňa 26.5.2011 uviedla, že nevie či mal T. na krku nejakú retiazku a že odišiel z baru sám na jeho vozidle. Uvádza, že nevidela vozidlo obžalovaných, to znamená, že nemohla ani vidieť, či niekto sedel vo vozidle. Vypovedala aj to, že incident, t.j. bitku, videla veľmi zle. Svedkyňa I. T. vo výpovedi zo dňa 26.5.2011 vypovedala, že keď pozrela cez okno na terasu, videla poškodeného T. v trigovici, no potom už nič nevidela. Bola si zapísať číslo vozidla, na ktorom prišli obžalovaní. Zo znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu vyplývajú zranenia zistené u poškodeného na ošetrení v R. K. nad C., pričom znalec konštatuje, že práceneschopnosť poškodeného bola neadekvátne zraneniam, ktoré mu boli spôsobené, dĺžka liečby je od 7 do 10 dní, pričom nebol obmedzený na bežnom spôsobe života. Podľa názoru obžalovaných ani znaleckým skúmaním nebolo jednoznačne preukázané, že vôbec došlo k akémukoľvek zraneniu. Nie je teda preukázaný ani trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a nemohlo dôjsť ani k trestnému činu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr.zák. Vzhľadom k uvedenému podľa názoru obžalovaných nebolo jednoznačne preukázané, že by sa dopustili žalovaných trestných činov, preto žiadali zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 Tr.por. s tým, aby odvolací súd spravodlivo rozhodol a oslobodil oboch spod obžaloby v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného.“

K odvolaniu obžalovaných sa vyjadril aj poškodený prostredníctvom splnomocnenca, pričom uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu bol vydaný po dôkladne a vyčerpávajúco vykonanom dokazovaní a to jednak v otázke viny aj trestu, ale najmä v otázke náhrady škody, pričom skutočnosti uvádzané obžalovanými v odvolaní, boli dokazovaním dostatočne vyvrátené, čo okresný súd zdôvodnil vo svojom rozhodnutí. Navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť.

K odvolaniu obžalovaných sa taktiež písomne vyjadril aj okresný prokurátor, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, vecne správny a riadne odôvodnený. Vina obžalovaných bola dostatočným spôsobom preukázaná vo vzťahu ku všetkým trestným činom. Obžalovaní v odvolaní v podstate spochybňujú vierohodnosť výpovedí poškodeného N. T., ako i svedkýň I. T. a K. T. a to porovnávaním ich viacerých výpovedí urobených v rámci trestného konania a súčasne poukazujú na okolnosti, ktoré sa odohrali po spáchaní skutku na námestí v obci Q., kde boli už prítomní aj príslušníci polície a ďalšie osoby. Okresný súd v odôvodnení rozsudku správne vyhodnotil kľúčové výpovede poškodeného N. T. a svedkýň I. a K. T., podľa výpovedí ktorých sa poškodený potom ako bol fyzicky napadnutý, vrátil do pohostinstva bez trička. Dokonca bolo potvrdené, že stratil vedomie, čo podľa znalca môže predstavovať aj zranenie vo forme otrasu mozgu. Pre naplnenie zákonných znakov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., postačuje podľa súdnej praxe doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní minimálne 7 dní, čo bolo znaleckým posudkom a výpoveďou znalca dostatočne preukázané. Prokurátor poukázal tiež na výpovede svedkýň Q. B. a X. H. a poukázal na rozpor vo výpovedi Q. B. a jej brata obžalovaného K. V. v otázke, kto viedol vozidlo, na ktorom mali prísť na miesto činu. Táto okolnosť spochybňuje výpoveď obžalovaných. Naproti tomu výpovede svedkýň I. T. a K. T., ako aj poškodeného N. T. potvrdzujú, že po tom čo vyšiel von z pohostinstva, bol napadnutý obžalovanými, následne sa vrátil späť a zavrel za sebou dvere. Tieto skutočnosti považuje prokurátor za najpodstatnejšie pre rozhodnutie súdu o vine obžalovaných. V ich výpovediach neboli v konaní pred súdom zistené žiadne závažné rozpory. K okolnostiam, ktoré sa odohrali po spáchaní stíhaného skutku, na ktoré v prevažnej miere obžalovaní vo svojom odvolaní poukazujú, sa nie je potrebné bližšie

vyjadrovať. Skutočnosť, že retiazka poškodeného sa podľa vyjadrenia jeho samého nedala prevliecť cez hlavu ešte neznamená, že nedošlo k jej roztrhnutiu pri fyzickom útoku a k jej následnému odcudzeniu zo strany obžalovaných. Preto navrhol odvolanie obžalovaných podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že považuje rozsudok vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaných v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaných uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania. Poukázal na to, že proti sebe stoja dva okruhy dôkazov a to výpoveď poškodeného a svedkov vypovedajúcich v jeho prospech a na druhej strane výpoveď obžalovaných a svedkov vypovedajúcich v ich prospech. Na hlavnom pojednávaní boli potom vypočutí ako svedkovia policajti, ktorí boli privolaní na miesto činu a na základe toho si možno urobiť obraz čo sa vlastne stalo. Prítom z ich výpovedí možno vyvodit', že k žiadnemu trestnému činu ani priestupku zo strany obžalovaných nedošlo. Dodal, že na mieste kam policajti prišli, sa nachádzal aj poškodený.

Obžalovaní S. K. a K. V. zhodne uviedli, že sa pridrižujú slov svojho obhajcu, cítia sa nevinní a žiadajú, aby boli spod obžaloby oslobodení.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podnetu podaných odvolaní obžalovanými krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a dospel k nasledujúcim záverom.

Pokiaľ ide o skutkový stav odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne tento ustálil s jednou výnimkou, uvedenou v skutkovej vete týkajúcou sa odcudzenia zlatej retiazky poškodenému a ktorou sa zaoberá v ďalšom odôvodnení tohto rozhodnutia uvádzanom nižšie. Čo sa týka ďalších skutkových zistení, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil žiadne ďalšie chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu, ktorý sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v jeho odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr.por.

Obžalovaní sú zo spáchania skutku (s výnimkou odcudzenia retiazky) aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne usvedčovaní výpoveďami poškodeného N. T., svedkýň K. T., I. T., podporenými výpoveďou svedkov C. T., S. T., zasahujúcich príslušníkov policajného zboru, pričom rozsah zranení, tak ako ich popísal poškodený vo svojej výpovedi, je preukázaný závermi znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu.

Obrana obžalovaných, tak ako vyplýva z ich výpovedí, bola aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne vyvrátená. Obaja obžalovaní tvrdia, že poškodeného nenapadli, naopak obžalovaný S. K. popísal udalosť tak, že po tom čo vyšiel z pohostinstva von, poškodený do neho narazil a keď sa ho obžalovaný pýtal čo robí, poškodený ho chytil pod krk, uderil o plot, kde ho držal. V., ktorý išiel za obžalovaným, priskočil mu na pomoc, dal poškodeného z obžalovaného dole a išli preč. Ako utrpel poškodený zranenia, si nevie vysvetliť. Obžalovaný V. vypovedal, že po tom ako vychádzal von (z pohostinstva Tematín), videl poškodeného zaveseného na K.. Tohto od neho odtrhol bez toho, aby sa ho nejako viacej dotkol. Poškodený vbehol dovnútra, na čo obaja obžalovaní odišli preč bez toho, aby to s ním ďalej riešili. V čase, keď on s K. vychádzali z pohostinstva Tematín, sa obe ich spolujazdkyne X. H. a Q. B. nachádzali v aute pred pohostinstvom, ktorým potom odišli k ďalšiemu pohostinstvu v obci.

Takýto popis skutku obžalovanými je v diametrálnom rozpore nielen s výpoveďou poškodeného N. T., ale aj s výpoveďami svedkýň K. T., ktorá videla cez okno riadnu bitku medzi poškodeným a obžalovanými a napokon aj I. T., ktorá vypovedala, že cez okno videla, ako N. T. obžalovaní bili, pričom jeden z nich ho

držal, druhý bil, ale už si nepamätá, ktorý z obžalovaných ho držal a ktorý ho bil. Obe svedkyne následne videli ako poškodený vbehol dovnútra pohostinstva povyzliekaný, zabuchol dvere a držal ich svojou nohou, následne padol na zem, pričom bol zranený. Napokon objektívnym dôkazom podporujúcim vyššie uvedené výpovede je aj znalecký posudok, ktorým boli preukázané zranenia poškodeného. Pritom je tiež nutné konštatovať, že na mieste činu kde došlo k fyzickému napadnutiu sa nenachádzali žiadne iné osoby, ktoré mohli napadnúť poškodeného. Výpoveď poškodeného v tom smere, že bol napadnutý dvoma chlapmi potvrdili aj svedkovia C. T. a S. T., ktorým to oznámil, pričom videli, že bol zranený a dotrhany.

Pokiaľ ide o výpovede svedkýň X. H. a Q. B., súd prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto správne vyhodnotil ako nedôveryhodné. Tieto mali podľa vlastných výpovedí sedieť v aute Mitsubishi pred pohostinstvom Tematín v čase skutku, pričom svedkyňa H. po tom, čo obžalovaní vyšli z pohostinstva zaregistrovala, že medzi K. a ešte niekým sa tam strhla nejaká vrava. Údery žiadne nevidela, iba hlasnejšiu výmenu názorov. V. pristúpil k nim, odtrhol ich od seba, na čo sa V. a K. vrátili naspäť k autu a odišli do iného pohostinstva v obci Q.. I. B. vypovedala, že po vyjdení obžalovaných von z pohostinstva, títo nasadli do auta a všetci sa presunuli do dolnej krčmy v obci Q..

Z hľadiska hodnotenia týchto výpovedí odvolací súd uvádza, že jednak sú v rozpore s už vyššie citovanými dôkazmi, z ktorých je zrejmé, že pred pohostinstvom nešlo len o „nejakú vravu“, pričom nie je bez zaujímavosti, že svedkyňa B. neuvádza vo výpovedi absolútne nič, čo by nasvedčovalo nejakému konfliktu a pritom mala sedieť v aute v blízkosti celej udalosti. Navyše výpoveď tejto svedkyne je v rozpore aj s tvrdením obžalovaného K. ohľadne odchodu už od druhého pohostinstva. V. K. vo svojej výpovedi z prípravného konania (č.l. 31) tvrdí, že odišli na vozidle Mitsubishi po tom čo na ňom opravili defekt a išli s V. na ošetrovanie do Piešťan, naproti tomu svedkyňa B. uvádza, že odchádzali dať zašiť V. obočie a odviezol ich jej muž na inom aute, pričom vozidlo Mitsubishi zostalo s prepichnutou pneumatikou pred druhou krčmou. Vzhľadom na vyššie uvedené rozpory a s prihliadnutím na svedecké výpovede svedkýň K. T. a I. T., kde K. T. uvádzala, že vo vozidle obžalovaných v čase fyzického napadnutia poškodeného nesedel nikto a ani I. T. nevidela v blízkosti auta pohybovať sa nejaké osoby, vznikla pochybnosť, či sa vôbec obe svedkyne na mieste v danom čase nachádzali. Uvedenej pochybnosti nasvedčuje aj výpoveď svedka S. T., ktorý vypovedal, že počas hádky už pri druhom pohostinstve prišla za obžalovanými taxíkom nejaká čiernovlasá pani. Vzhľadom k uvedenému, ale najmä s poukazom na výpovede svedkov usvedčujúcich obžalovaných z napadnutia poškodeného správne vyhodnotil súd výpovede svedkýň X. H. a Q. B. ako nedôveryhodné.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo teda vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaní fyzicky napadli poškodeného a spôsobili mu zranenia tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovanému počas tohto napadnutia pred pohostinstvom T. vypadla z vrečka nohavíc peňaženka, v ktorej mal hotovosť 40 Eur a tiež došlo k roztrhnutiu zlatej retiazky, ktorú mal na krku. Obžaloba tvrdila, že obžalovaní, po fyzickom napadnutí a po tom čo poškodený ušiel do priestorov pohostinstva „Tematín“, kde zabezpečil dvere, vzali pri odchode so sebou zlatú retiazku poškodeného s prívieskom, ako aj finančnú hotovosť vo výške 40,- Eur, ktorú poškodenému vzali z jeho peňaženky. Odvolací súd starostlivo zvažujúc všetky okolnosti dospel k záveru, že takéto tvrdenie nemá celkom oporu vo vykonanom dokazovaní. Pokiaľ ide o odcudzenú hotovosť, v tomto smere možno na základe výpovede poškodeného a tiež svedkyne I. T. bez akýchkoľvek pochybností skonštatovať, že túto z vypadnutej peňaženky odcudzili práve obžalovaní. Poškodený následne krátko po odchode obžalovaných našiel na mieste činu spolu s rozhádzanými dokladmi peňaženku bez udanej finančnej hotovosti, pričom je v tejto súvislosti nutné poukázať na to, že na mieste činu sa nikto iný od momentu napadnutia po nájdenie peňaženky nenachádzal. Pritom niet dôvodu neveriť poškodenému, že takúto finančnú hotovosť v peňaženke mal. Iná situácia podľa názoru odvolacieho súdu sa týka zlatej retiazky spolu s prívieskom, ktorú mal obžalovaný pripnutú na krku. K jej roztrhnutiu malo dôjsť pri útoku obžalovaných, pričom odvolací súd nemal v tomto prípade na základe vykonaného dokazovania preukázané, že došlo k jej odcudzeniu obžalovanými. Z dokazovania vyplynulo, že poškodený síce retiazku hľadal, avšak túto na mieste činu nenašiel. Je však potrebné uviesť, že poškodený sa po útoku pohyboval na viacerých miestach a to až k druhému pohostinstvu v obci, mal so sebou aj poškodené a roztrhané vrchné časti odevu, pričom nemožno vylúčiť ani tú skutočnosť, že retiazka s prívieskom mu po roztrhnutí zapadla do časti odevu a následne vypadla na inom mieste, kde už nebola nájdená. Za danej situácie a absencie iného dôkazu nemožno bez akýchkoľvek

pochybností uzavrieť, že retiazku obžalovaní odcudzili, pričom túto časť skutku okresný súd nekriticky prevzal z obžaloby.

Keďže uvedené pochybenie bolo nutné napraviť, pričom toto má následne vplyv nielen na skutkový stav, ale aj právne posúdenie konania obžalovaných, uloženie trestu a následné rozhodnutie o uplatnenej škode, odvolací súd z podnetu podaného odvolania podľa § 321 ods.1 písm.b/, d/, e/, f/ Tr.por., zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a uznal obžalovaných vinnými zo skutku uvedeného vo výrokovej časti, ktorý upravil oproti skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa, tak, že z nej vypustil slová „zlatú retiazku poškodeného, ako aj“. Na základe takto upraveného skutku potom konanie obžalovaných S. K. a K. V. kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním sa dopustili slovne aj fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti aj výtržnosti tým, že napadli iného a spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví. Takto upravený skutok však už nebolo možné kvalifikovať aj ako trestný čin krádeže vzhľadom na to, že odcudzená suma 40 Eur nenapĺňa znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. S podrobnejším odôvodnením v časti preukázaných skutkových zistení a ich právneho posúdenia odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Pri ukladaní trestu potom odvolací súd prihliadol na všetky zásady pre ukládanie trestu v zmysle § 34 Tr.zák., najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti nápravy. Každý z obžalovaných bol v minulosti už raz súdne trestaný, avšak u oboch sa na tieto odsúdenia hľadí, ako keby neboli odsúdení. Obom obžalovaným v zmysle § 36 písm. j/ Tr.zák. poľahčovalo, že doposiaľ viedli riadny život, na druhej strane im priťažovalo v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák., že spáchali viac trestných činov. Odvolací súd teda ukladal trest v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 364 ods. 1 Tr.zák. s požitím § 41 ods.1, § 38 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr.zák., pričom vzhľadom na vyššie uvedenú zmenu, kedy oproti rozsudku súdu prvého stupňa ukladal trest za dva trestné činy (nie za tri) uložil obom obžalovaným miernejší trest a to každému z nich trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, výkon ktorého každému z nich podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Pritom nezistil podmienky na uloženie probačného dohľadu, ktorý ukladal súd prvého stupňa.

V súvislosti s poukazom na vyššie uvedené skutkové zmeny potom odvolací súd o nároku poškodeného N. T. spôsobenej mu odcudzením vecí a poškodením mobilu rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovaným povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom H. nad C. č. XXX, škodu vo výške 200,- (dvesto) Eur (za poškodený mobil 100 €, za poškodené oblečenie 60 € a odcudzenú hotovosť 40 €), ktorá bola preukázaná a doložená. So zvyškom nároku na náhradu škody, ktorý spočíval v uplatnení si náhrady ušlého príjmu a škody za odcudzenie retiazky s prívieskom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného N. T., odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko ohľadne náhrady ušlého príjmu by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného konania a ohľadne škody za odcudzenú retiazku poukazuje na skutkové zistenia uvedené vyššie.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a dôvody rozhodol odvolací súd z podnetu podaných odvolaní tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.